

[Birgith Mogensen]

skabsmænd inden for en kort årrække har fundet frem til, hvordan man totalt uskadeliggør radioaktivt affald.

Det er min personlige opfattelse, at vi om få år ikke behøver at spare på olie og naturgas fra Nordsøen. Jeg tror på, at vi i løbet af 10–20 år kender andre natur- eller kunstprodukter, som kan dække verdens energibehov både billigere og mere effektivt end de energistoffer, vi kender i dag. Samtidig vil miljøministeren måske blive arbejdsløs på dette felt.

Nå, lad visionerne ligge, men jeg måtte fantasere lidt bare for at minde om, at vi ikke må undervurdere de mange tusinde dygtige forskere verden over, som dag efter dag arbejder med løsningen på nævnte ting og problemer. Eller sagt på anden måde: der var engang, da vi alle brugte mundheldet »det er lige så umuligt som at komme til månen«.

CDs konklusion må være: vi er i vidt omfang enige i handelsministerens energi- og varmeplanredegørelse af 29. marts. Vi ønsker yderligere forcering med hensyn til etablering af naturgas- og olieforsyning fra Nordsøen, og vi håber ikke, at kernekraftplanen udskydes ud over den 31. december 1980, idet vi mener, at vor energisituation vil være mest anstrengt fra nu af og til 1990–95. CD mener også, at fremtidige elkraftværker skal have mindre kapacitet, men til gengæld spredes over hele landet. Det har bl. a. den fordel, at spildvarme vil kunne forbruges mere effektivt end på nuværende tidspunkt. Desuden vil CD anbefale, at man så vidt muligt udnytter det bestående gasforsyningsnet og benytter gas i nye boligområder. På den måde undgår vi naturgastvangsforbrug, og samtidig opnår vi store økonomiske besparelser. Hvis det teknisk lader sig gøre, vil det være ønskeligt at bruge naturgas i allerede etablerede varmecentraler. CD ser gerne, at vi med større styrke og hurtigst muligt undersøger, hvor meget uran vi til sin tid kan hente i Grønland.

Med hensyn til de tre fremsatte konkrete lovforslag vedrørende naturgasforsyning, varmforsyning og følgelovgivning skal jeg blot bemærke, at CD i overensstemmelse med de hovedpunkter, som jeg har fremført her i mit indlæg, vil være positivt under den kommende udvalgsbehandling.

Til slut vil jeg gerne fremhæve, at centrum-demokraterne med dette indlæg har villet understrege, at CD energipolitisk ønsker at bevare et højenergisamfund og et samfund i fortsat vækst og udvikling. CD tager skarpt afstand fra den falske argumentation mod fortsat udvikling, som reelt ikke hviler på teknologiske eller ressourcemæssige vanskeligheder, men som fremføres med det politiske sigte at bringe det nuværende samfund i vanskeligheder ved bevidst at skruer udviklingen tilbage.

Ole Olsen (SF):

For ikke ret lang tid siden blev her i salen debatteret en buket forslag, der var lagt frem af SF, og de handlede især om energipolitik. Ved den lejlighed konstaterede vi, at der f. eks. imellem socialdemokratiet og SF bestemt ikke var nogen afgrund.

Det kunne være fristende for mig i dag at forsøge at koge suppe på det én gang til og lægge SFs energipolitik frem. Jeg har afstået fra det, og jeg vil i stedet for koncentrere mig delvis om kritik af den energiredegørelse, der er lagt frem. Hvis man bedømmer min holdning i forhold til regeringspartierne alene ud fra det, jeg siger i dag, så vil det altså være noget skævt.

Den af handelsministeren fremlagte redegørelse om energiproblemer og de tre lovforslag, der er knyttet hertil, som skal behandles i dag, skal i hvert tilfælde i én retning have ros: det er glædeligt, at regeringen erkender, at det haster med at få realiseret en energipolitik. Det er mindre ros, jeg vil give, når vi kommer frem til, om det er den rigtige energipolitik, der lægges frem her.

At det haster svært med at få lagt en energipolitik frem, kan man forstå, allerede fordi man af redegørelsen bliver gjort opmærksom på, hvor lang tid det tager, inden investeringerne i energi giver resultater.

Det forekommer i det hele, som om den tidshorizont, regeringen i planlægningsarbejdet har arbejdet med, er alt, alt for kort. De betragtninger, der fremgår af redegørelsens tal med hensyn til længden af den tid, der skal til for at få resultat af investeringerne, drejer sig endda for en stor dels vedkommende kun om de enkelte investeringer. Vi må gå ud fra, at det tager ca. 50 år at anlægge et energisystem. I henhold hertil er en